

V trinajsto leto!

Ko smo ustanavljali „Zvonček“, so bili prijatelji, ki so nam govorili: „Nikar! List s podobami je draga reč. Ne pojde!“

Mi jih — nismo poslušali. Imeli smo vero v bodočnost, in glejte, nismo se varali: danes začenja „Zvonček“ svoj trinajsti letnik, ki se naj po vsebini in opremi pridruži svojim prednikom!

Radi bi dvignili svoj list tako, kakor je to zamišljeno v naših načrtih. Že danes lahko trdimo, da ni kmalu mladinskega lista, ki bi ga mogli primerjati z „Zvončkom“. Toda — bil bi še lepši, še popolnejši, še prikupnejši. Na delo, prijatelji in prijateljice! Nihče ne priporoča slabe stvari, kdor priporoča „Zvonček“! Pojdite od soseda do soseda, pa storite kaj za svoj list! „Zvonček“ je vaš, vi ste njegovi: okolo njega se zbira ves mladi slovenski svet, lepa rodovina — rečemo lahko — v pošteni hiši.

Tudi v tem letniku ostane „Zvonček“ zvest svojim načelom: z vezano in nevezano besedo bo razveseljeval in učil pisani venec ljube slovenske mladine; slike v besedilu naj prijajo očem, naj razvnamejo domišljijo, širijo obzorje! — Z vsakega polja bo nekaj, a vsega toliko, da se koncem leta stran do strani zopet zveže v lepo knjigo. Ob danih razmerah ne moremo storiti več: preko ozirov na svojo korist stremimo za blaginjo slovenske mladine.

Storimo tudi letos, kakor smo to delali vedno doslej: Združimo vse sile, da stopi za mogočen korak naprej naše plemenito prizadevanje!

Uredništvo in upravništvo.